

KLINIKA CHIRURGII URAZOWEJ NARZĄDU RUCHU I ORTOPEDII CMKP
SPSK im. prof. ADAMA GRUCY
ul. KONARSKIEGO 13, 05-400 OTWOCK, tel./fax (22) 788-56-75
e-mail: kl.chir.ur@spskgruca.pl
Kierownik Kliniki: dr hab. n. med. Rafał Kamiński Prof. CMKP

Recenzja pracy doktorskiej lek. Roberta Stępnia p.t. „Wpływ przebytych złamań w obrębie łokcia na jakość życia”

Przesłana do oceny praca przedstawia opracowany maszynopis liczący w sumie 99 strony. Praca jest podzielona na 9 rozdziałów. Rozdział dziewiąty to Opinia Komisji Bioetycznej, rozdział ósmy to Bibliografia gdzie autor podaje 77 pozycji prac zarówno polsko jak i obcojęzycznych, rozdział siódmy to Kwestionariusz wykorzystany do badania. Rozdziały od pierwszego do szóstego dzielą pracę na Streszczenie, Wstęp, jej Założenia i Cele, Wyniki, Dyskusję i Wnioski. Układ pracy jest zgodny z przyjętymi zasadami budowania prac naukowych i dostosowany do omawianych problemów i sposobów ich rozwiązywania.

Moja uwaga, że Materiał i Metodyka Badań powinny stanowić odrębny rozdział a nie być częścią rozdziału trzeciego – Założenia i Cele Pracy.

Złamania w obrębie stawu łokciowego są często trudnymi w leczeniu urazami. Zwłaszcza przedłużone unieruchomienie jest często powodem powstawania przykurczów stawu łokciowego zwłaszcza, że jest to staw założenia zwarty. W dalszym ciągu z różnych powodów dość często mamy do czynienia z tym powikłaniem.

Uważam, że wybór tematu rozprawy doktorskiej jest słuszny i uzasadniony z klinicznego punktu widzenia. We wstępie doktorant wprowadza czytelnika w samą istotę zagadnienia omawiając podział, biomechanikę i sposoby leczenia złamań. Omawiając te zagadnienia autor powołuje się na szereg pozycji z piśmiennictwa. Cel pracy jest jasno sformułowany i przekonujący.

Materiał kliniczny to 147 chorych leczonych z powodu przestawowego złamania w obrębie stawu łokciowego w latach 2014 – 2020. Z pracy wynika, że wszyscy ci chorzy byli operowani. Badania kontrolne chorych przeprowadził doktorant bardzo wnikliwie i wielokierunkowo. Ocena wyników opiera się na znanych w piśmiennictwie skalach. Tak dokładną ocenę wyników uważam za bardzo istotną i świadczącą o wiarygodności niniejszego opracowania. Ocena wyników została przeprowadzona bardzo starannie, w oparciu o bardzo

dokładną a jednocześnie przekonywującą i przejrzystą analizę statystyczną. Zarówno tabelaryczna forma przedstawienia wyników jak i ich opis zasługuje na uznanie i czyni pracę jeszcze bardziej wartościową.

W rozdziale dyskusja autor komentuje swoje wyniki w sposób zrozumiały, przeprowadza również porównanie z wynikami innych autorów. Praca jest ilustrowana dobrze dobranymi rycinami.

Zakończenie pracy stanowi pięć wniosków, które znajdują oparcie w materiale dowodowym stanowiąc pozytywne odpowiedzi na cele rozprawy.

Chciałbym teraz przedstawić kilka uwag dotyczących pracy:

Pierwsza, to wspomniana już uwaga dotycząca konstrukcji pracy – oddzielny rozdział zarezerwowany dla Materiału i Metodyki Badań.

Autor ma wątpliwości dotyczące zastosowania skali MEPI do oceny wyników leczenia. Jest to obserwacja autora, którą należy uszanować, jednakże wielu autorów posługuje się tą skalą, ja sam też uważam, że jest ona prosta i przydatna.

Na stronie 27 autor używa słowa proteza w odniesieniu do implantu. Sugerowałbym używanie słowa endoproteza.

Chciałbym wyraźnie podkreślić, że powyższe uwagi w niczym nie umniejszają wartości samej pracy.

Autor przedstawia bardzo dobrą analizę tego tematu. Uważam, że praca ma dużą przydatność kliniczną zwracając uwagę na jakość życia chorych po przebytych złamaniach w obrębie łokcia leczonych operacyjnie zwracając uwagę, że najgorzej rokują złamania końca dalszego kości ramiennej.

Praca doktorska lek. Roberta Stępnia stanowi samodzielny, oryginalny i wartościowy dorobek naukowy doktoranta i jest cennym przyczynkiem do lepszego poznania problematyki złamań w obrębie stawu łokciowego. Uważam, że praca doktorska p.t. „Wpływ przebytych złamań w obrębie łokcia na jakość życia” odpowiada wymogom stawianym pracom na stopień doktora nauk medycznych, określonym w art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668).

Stąd mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wniosek o dopuszczenie lek. Roberta Stępnia do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Prof. dr hab. n. med. Stanisław Pomianowski